

РЕШЕНИЕ

№ 2557

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **734** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на О. А. Н., чрез адвокат Т. М. с адрес за призоваване от [населено място], ул. „6-ти септември“ № 1, ет. 2 срещу Заповед № 513з-11102/17.12.2021 г. на Директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок“ за срок от 6 месеца.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че дисциплинарно-наказващият орган неправилно е счел, че в случая е налице неизпълнение на служебни задължения. Периодът, за който е наложено наказанието е с продължителност повече от четири месеца. През този период е правено мотивирано искане до наблюдаващия прокурор за удължаване на срока за разследването и същото е било уважавано. Не са взети предвид обективни пречки, като пандемията от Ковид, които са попречили на срочното завършване на разследването.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат М. поддържа жалбата и представя допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването Директора на СДВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт В. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки. Твърди, че в случая е безспорно установено, че Н. не е изпълнил, конкретно визирани в длъжностната му характеристика задължения, което е

нарушение на служебната дисциплина.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че О. Н. към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание е бил назначен на длъжност „старши разследващ полицай“ в 03 сектор „Разследване на транспортни и други престъпления“, в отдел „Разследване“ при СДВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с доклад № 4903/25.05.2021 г. по описа на ВКП, съдържащ данни за това, че по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 21074/2018 г. по описа на СГП, разследващият полицай не е извършвал действия по разследването през периода от месец януари 2020 г. до 12.05.2021 г.

Със заповед № 513з - 6051/19.07.2021 г. на Директора на СДВР е възложена проверка относно евентуално неизпълнение на служебни задължения от страна на инспектор О. А. Н.. Със заповедта е определена и комисия, която да извърши проверката.

На 03.08.2021 г. инспектор О. Н. е депозирал писмени обяснения под формата на сведение № 513р-64810/03.08.2021 г. в които заявява, че горепосоченото досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР му е разпределено за разследване на 20.11.2018 г. Описани са извършените от него процесуални действия във връзка с разследването.

Комисията се е запознала и със самото досъдебно производство, след разрешение на наблюдаващия прокурор.

Резултати от проверката са обективирани от съставената от комисията справка до Директора на СДВР рег. № 513р-90027 от 20.10.2021 г. (л. 67-95).

В т. III на справката (л. 14 от справката, л. 80 от делото) са описани процесуалните действия на инспектор О. А. Н., като водещ разследването по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР.

Посочено е, че разследването е било възложено за работа на инспектор О. А. Н. - старши разследващ полицай в отдел „Разследване“ при СДВР, с резолюция от 20.11.2018 г.

С постановления на СГП периодично са давани конкретни указания по разследването на извършеното престъпление.

Относно процесния период 01.01.2020 г. до 26.02.2021 г., в който в оспорената заповед се сочи, че не са извършвани действия по разследването, наблюдаващият прокурор при СГП е дал конкретни указания с постановление от 12.05.2020 г. Комисията е счела, че О. Н. не е извършвал действия по разследването в периода от 16.10.2020 г. до 26.02.2021 г., без да има основателна причина за това.

В справката е посочено, че инспектор О. Н., като водещ разследването по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР, в периода 14.05.2020 г. до 13.05.2021 г., не е извършил действия по разследването, с което е нарушил разпоредбата на чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗМВР. На основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР е предложено на същия да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца.

Оспорващият О. Н. е бил запознат със справката и на 26.10.2021 г. Същият е

депозирал писмени обяснения (л. 115), в които посочва, че е изпълнил точно и коректно всички указания на наблюдаващия прокурор във връзка с разследването по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР. Посочва, че указанията на наблюдаващия прокурор са били свързани с установяването на множество лица и техния разпит и че през определени периоди от време, делото се е намирало на доклад в СГП. Обясненията са приети от дисциплинарно наказващия орган с резолюция от 20.10.2021 г.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител О. Н., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателства по делото са приети, представени от Софийска Окръжна Прокуратура документи, касаещи удължаването на сроковете за разследване по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на О. Н. лично на 04.01.2022 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена чрез административния орган на 14.01.2022 г. (вх. № 513000-2255), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗМВР. На основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР, а именно че с деянието си О. Н. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, по утвърдената за длъжността длъжностна характеристика – „Да осигурява провеждането на разследването в предвидените в НПК срокове и да провежда същото в разумен срок”. Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на СДВР – служител на ръководна длъжност, а О. Н. не е бил назначен на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващият да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на О. Н.,

дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да го изслуша.

Наказанието е наложено на 17.12.2021 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с твърдяното нарушение на служебната дисциплина са обективирани в справката от 20.10.2021 г., с която дисциплинарно наказващия орган се е запознал на 20.10.2021 г., т.е. наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР срок.

Видно от изложеното в справката от 20.10.2021 г. и в самата оспорена заповед, неизпълнението служебните задължения от страна на О. Н. се изразява в това, че в периода 01.01.2020 г. до 26.02.2021 г. той не е извършвал действия по разследването досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР и не е изпълнил указанията на наблюдаващия прокурор, дадени с постановление от 12.05.2020 г. Посочено, че през визирания период са извършени само два разпита на свидетели през септември 2020 г. Не са изискани и събрани писмени доказателства от посочените търговски дружества, не са установени управителите им и не са установени релевантните за обективната истина обстоятелства.

В обясненията на О. Н., дадени по повод на изготвянето на посочената справка, които не са обсъдени, в оспорената заповед, се сочи, че същият е положил максимални усилия да издири управителите и други длъжностни лица от посочените в постановлението на СГП търговски дружества, но предвид на епидемичната обстановка в страната и преминаването на много от предприятията в дистанционна форма на работа, разпитите на лицата не е могло да бъдат осъществени.

Видно от приетите като доказателства по делото постановления за удължаването на срока на разследването по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР (л. 231- 270), срокът за разследване в периода 15.01.2020 г. до 19.05.2021 г. е бил удължаван изрично с постановления на съответния прокурор при СГП общо осем пъти. Всеки път това е ставало по мотивирано искане на старши разследващ полицай О. Н. на основание чл. 234, ал. 3 от НПК. Всяко едно от исканията е подавано преди изтичането на съответния двумесечен удължен срок за разследване и са посочвани процесуалните действия, чието извършване е необходимо за разкриването на обективната истина.

В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че както в справката, така и в оспорената заповед не са отразени вярно установените по настоящето дело обстоятелства. Очевидно е, че приключването на досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР, не е могло да бъде осъществено в предвидените в НПК срокове, но за това е имало обективни причини, които не са зависели от водещия разследването О. Н.. Аргумент в подкрепа на този извод са и множеството описани в справката от 20.10.2021 г. процесуални действия предприети от оспорващия от образуването на производството през месец ноември 2018 г. до края на 2019 г. В случая бездействие, съответно неизпълнение на служебни задължения би било налице, ако Н. наистина е не е предприемал никакви действия по разследването и не е искал удължаването на сроковете за разследване по предвидените в НПК способи, което се опровергава от описаните и анализирани искания и постановления за удължаването на срока за разследване по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР.

Изложеното налага извода, че административният орган, въпреки дадената му възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, не можа да установи в цялост, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал.1 от АПК, съществуването на

фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ. Административният акт, следва да отговаря на критериите, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяна. В случая, независимо, че в заповедта са описани множество факти, свързани с провеждането на разследването по досъдебно производство № 11431/2018 г. по описа на СДВР, не става ясно точно какви процесуални действия е следвало да извърши О. Н., за да може ДП да завърши своевременно, законосъобразно и успешно, което на практика лишава акта от точни и ясни мотиви. Налице е единствено препращане към постановление на СГП от 12.05.2020 г., което не е достатъчно, за да се приеме, че оспореният акт съдържа мотиви. Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактическите основания за издаването му. Това са конкретните факти, въз основа на които административният орган да упражнява предоставената му компетентност. На базата на изложените в акта мотиви ще се извърши съдебната проверка за законосъобразността му. При разглеждания спор, поради липсата на описание на конкретните действия, които Н. не е извършил по процесното ДП, съдът не може да прецени, доколко са налице предпоставките за налагане на дисциплинарното наказание. Липсата на доказателства за възникването на конкретните материално-правни предпоставки, даващи възможност на органа да упражни дадените му от закона правомощия е абсолютно основание за отмяната на акта, защото предполага липса на юридически факт, който да породя упражненото от органа публично субективно право.

Друг съществен порок на оспорения акт се открива в използването от дисциплинарно наказващия орган основание за налагането на наказанието. Както беше посочено по-горе, Директорът на СДВР е приел, че О. Н. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения – „Да осигурява провеждането на разследването в предвидените в НПК срокове и да провежда същото в разумен срок” – дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

Видно от новелата на чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, дисциплинарно наказание "порицание" се налага за системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, по сигнал на наблюдаващия прокурор. Т.е. в случая законодателят изрично е регламентирал, че предвиденото във визираната норма наказание се налага, във връзка с разследване на извършени престъпления, но само при системно – повече от два пъти и през непродължителни периоди от време, неспазване на сроковете предвидени в НПК.

В разглеждания казус е безспорно, че липсва системност при неизпълнението на служебните задължения от страна на О. Н., доколкото изобщо е налице неизпълнение на такива задължения.

По-важното в случая е, че дисциплинарно-наказващият орган е приложил неправилна правна норма, за да обоснове нарушаване на служебната дисциплина от страна на оспорващата. При наличие на изрична разпоредба, касаеща неспазване на сроковете по НПК по дадено разследване, не може дисциплинарната отговорност на държавния служител – разследващ полицай, за единично неспазване на конкретен срок, да бъде обоснована, като общо неизпълнение на служебни задължения изобщо, по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Приложението на тази норма в случая представлява типичен пример за превратно упражняване на власт, защото властническото

волеизявление на административния орган е в противоречие с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Във връзка с изхода на спора на оспорващата се дължат разноски. Такива са поискани от адвокат М., поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на О. А. Н., от [населено място] № 513з-11102/17.12.2021 г. на Директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения да заплати на адвокат О. А. Н., с ЕГН [ЕГН] сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по административно дело № 734 от 2022 г. на АССГ.

Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл. 211, изречение 2 от ЗМВР.